

Bramsen, som interesserede sig for denne Sag, blev siddende fra Ministeriet Hørring i Ministeriet Sehested, det var, fordi der var gaaet et vist Galgenhumor i Lands-tingets Højre, som tænkte: Vi have dog tabt alt, hvad vi kunne, saa undte vi Venstre hemmelig Afstemning. Derfor gik de ind derpaa, de tænkte, at nu var det Venstres Tid at komme til Magten, lad dem saa faa den hemmelige Afstemning at slaas med! Jeg er glad ved, at vi fik hemmelig Afstemning, inden Venstre kom til Magten, ellers er jeg bange for, at vi ikke havde faaet den — i alt Fald foreløbig.

Den ærede Kultusminister talte om, at vi lod Sogneraadene vælge de to Medlemmer efter vort principale Ændringsforslag, som første Gang skulde udgøre Valgbestyrelsen, og han fandt noget i høj Grad udemokratisk deri. Ogsaa paa det Punkt have vi holdt paa Venstres og Ministerens gamle Forslag fra 1890, men vi have foretrukket en verdslig Valgbestyrelse fremfor en kirkelig. Naa, Ulykken er for øvrigt ikke saa stor, om Sogneraadene, hvori ganske vist de højstbeskattede have Fler-tallet, her paa Papiret fik den Ret til at vælge to Medlemmer til Valgbestyrelsen. Vi vide, at det kun er en liden Stund, at denne Ordning vedvarer, der er jo fra Regeringens Side fremsat Løfte om almindelig kommunal Valgret, og det kan ikke vare saa længe, inden det kommer, og saa falder den Ordning med højstbeskattede ude i Provinserne og paa Landet bort.

Den ærede Minister kaldte dette Forslag, som er Venstres gamle Forslag i sit Princip og i sin Kerne, det direkte Præstevalg, det principale Ændringsforslag, der er stillet dels af det ærede Medlem for Verninge og navnlig af det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds og mig, en plukket Krage, pyntet op med stjaalne Fjer. Jeg raader ikke i min Ordbog over saa originale og smagfulde Lignelser som den ærede Minister, jeg kan derfor ikke gøre Gengæld ved at karakterisere hans Forslag paa en lignende Maade, det overstiger mine Kræfter, men skulde jeg alligevel bruge en Lignelse — tarvelig og jævn, som den kan blive, naar jeg paa dette Omraade skal kappes med den ærede Minister — vil jeg sige, at hans Forslag forekommer mig nærmest at være en Mumie fra 1853, et Højreforslag, som det forleden blev dokumenteret af det ærede Medlem for Verninge, som den ærede Minister vil lade gaa og gælde for en Venstre-tanke i 1902.

Den ærede Minister sagde, at i det Ændringsforslag, vi stille til § 8 om det Løfte, som de valgte Menighedsraadsmedlemmer skulde aflægge, beholde vi den Ordlyd, at de skulde erklære, at de med Tro-skab og Nidkærhed ville udføre det dem betroede Hverv overensstemmende med Lovgivningen, men vi opfordre Tinget til at stryge de sidste Ord: „og den danske Folkekirkes Forskrifter“, men at, naar vi holdt paa „Lovgivningen“, var der ikke stort vundet ved at stryge de sidste Ord om Folkekirkes Forskrifter. Efter Danske Lov er nemlig blandt andet den augsburgske Konfession Lovgivning i Danmark, sagde han. Han læste saa 2den Bogs 1ste Kapitel op, som lyder saaledes: „Den Religion skal i Kongens Riger og Lande alleene tilstædis, som overeens kommer med den Hellige Bibelské Skrift, det Apostoliske, Nicæniske og Athanasii Symbolis, og den Uforandrede Aar et tusind fem hundrede og tredive overgivent Augsburgske Bekiendelse, og Lutheri liden Catechismo“. Saaledes staar der i D. L. 2den Bogs 1ste Kapitel, at det er Religionen i Kongens Riger og Lande. Der maatte nemlig ikke tilstedes anden Religion, vi havde den Gang ikke Religionsfrihed, det var Loven, og der skulde særlig kgl. Resolution til, at andre Trosbekendere kunde leve her i Landet. Nu siger den ærede Minister, at denne Lov gælder stadig, saaledes er Lovgivningen her. Det er, om jeg maa sige, det stiveste, som jeg endnu har hørt, og jeg vil anmode den ærede Kultusminister om at søge en lille Smule juridisk Bistand hos sin Kollega Justitsministeren eller hos Konseilspræsidenten, forinden han udtaler sig om saadanne Spørgsmaal her i Tinget. Den ærede Minister paastaar, at det er Lovgivningen, og at det er den, der gælder for Folkekirken endnu. Men dette Sted i danske Lov taler ikke om Folkekirken, men om Kongens Riger og Lande, dette Sted i danske Lov er afskaffet ved Grundloven, der har indført Religionsfrihed. Derimod er det rigtigt nok, at for Folkekirken, det vil sige for Folkekirkes Præster, gælder den augsburgske Konfession, de maa højtideligt aflægge Løfte om at være i Overensstemmelse med Ordene i den augsburgske Konfession, men det gælder ikke for Folkekirkes Medlemmer. Vi kunne altsaa meget godt beholde dette „i Lovgivningen“, om hvilket den ærede Minister baade ved Forelæggelsen og her udtrykkelig har udtalt, at i dette Ord, at man skal røgte sit Hverv j. Overensstemmelse med Lovgiv-